

[Hindkjær Pedersen.]

givning er udeladt i dette lovforslag. Loven bliver på denne måde langt mere overskuelig end tidligere. Den bliver moderniseret og formentlig også nemmere at administrere.

Jeg håber, denne lov vil være med til at skabe sådanne betingelser for dem, der ernærer sig ved fiskeri, at der ikke vil blive nogen følelig mangel på tilgang til dette erhverv. Det er et erhverv, der trods visse afsavn stadig over stor tiltrækning på en meget aktiv del af vor befolkning. Jeg håber, at bestemmelserne må vise sig hensigtsmæssige, også når det gælder den praktiske udførelse af fiskerierhvervet.

Med disse ord tilsiger jeg mit partis støtte under den kommende udvalgsbehandling og til en velvillig behandling af de to lovforslag.

A. C. Normann: Jeg skal ikke efter alt det, der nu er sagt om de to lovforslag, forlænge debatten om dem nær så meget, som min interesse for forslagene egentlig kunne friste mig til med henblik på mit uomtvistelige medansvar for denne lovgivning. Jeg skal henholde mig til min fremsættelsestale i folketingets sidste år, sp. 3920, og til mine bemærkninger ved første behandling, sp. 4766.

Med henblik på de ændringer, der er kommet til siden den tid, hovedsagelig som følge af den forestående beslutning om at udvide Danmarks fiskerigrænser til 12 mil, kan jeg sige, at dem kan det radikale venstre i princippet godkende. Når jeg taler om den „forestående“ beslutning, er det, fordi den nye grænse nu direkte er blevet fastlagt i lovforslagets § 1. Jeg vil godt sige til den højtærede fiskeriminister, at det har undret mig lidt, at regeringen har ventet så længe med at proklamere beslutningen om den nye fiskerigrænse. Det ville have betydet, så vidt jeg kan se, at den nødvendige overgangsperiode, efter hvilken de danske fiskere kan nyde de fulde fordele af udvidelsen, ville være udløbet så meget tidligere. Det var i hvert fald den opfattelse, vi havde, da jeg havde med tingene at gøre som minister, at man kunne gøre dette og så endda føre forhandlingerne videre. Det var grunden til, at vi i en tid, hvor mange ting talte for, at vi tog denne beslutning hurtigere, og at regeringen, efter at England havde taget

sin, skulle opnå folketingets bemyndigelse til at udvide grænsen, når det skønnedes belejligt. Måske er forhandlingerne med de andre nordiske lande, som jo heller ikke i og for sig var en nødvendig forudsætning, trukket ud, men jeg har forstået, at erhvervets folk i Norge, Sverige og Danmark for længst har gennemført deres del af forhandlingerne og synes, at man også på regeringsbasis måtte søge disse afsluttet hurtigst muligt, såfremt man mener, det er nødvendigt at afvente resultaterne af dem.

Med hensyn til de andre ændringer skal jeg nøjes med at sige, at jeg tror, vi kan slutte os til dem alle sammen, selv om nogle af dem jo skal udsættes for en nærmere udvalgsbedømmelse. Det gælder jo i alt fald, så vidt jeg kan se, fredningsbestemmelserne ved Ålbæk Bugt, som de foregående ærede ordførere har beskæftiget sig en del med, og også § 13. Jeg finder det for min del udmærket, at man i § 4 nu søger at komme det uvæsen til livs, at danske skibe i vore internationale, men delvis indre farvande, nemlig øst for Lindesnæs-Hanstholm, har lov til at kaste affaldsprodukter, flasker og andre ting i vandet.

Det danske fiskeri er, jeg kan godt sige internationalt beundret for sin udnyttelse af fiskerimulighederne, og behovet for den her stedfundne modernisering og den langt bedre systematisering af lovene har jeg tidligere understreget. Jeg har yderligere kun én ting at føje til, og det er dette: det er et uhyre arbejde, fiskeriministeriets i forvejen alt for overbelastede embedsmænd har haft med den reform af fiskerilovgivningen, som disse forslag sammen med forslaget til lov om ferskvandsfiskeriet er udtryk for, og det fortjener en meget stor tak. Det falder mig lidt lettere at sige det nu, da jeg ikke længere er ansvarlig for ministeriets administration, og jeg har gerne villet gøre det her, hvad dog ikke skal sætte fiskerirepræsentanterne og kommissionens store indsats i øvrigt igennem 4 år i skygge.

Jeg håber for min del, at det høje folketing finder forslagene egnet til gennemførelse snart og i hvert fald inden udgangen af nuværende folketingssamling.

Vivike: Jeg skal ikke sige særlig meget, fordi jeg fremsatte mine meninger om de to lovforslag i forrige samling, og de er jo